

Woord vooraf

Antwerpen is doorheen de eeuwen een belangrijk centrum geweest van het grafische beleven. De heropleving van de Vlaamse grafische kunst tussen de twee wereldoorlogen was in niet onaanzienlijke mate een Antwerps fenomeen, gedragen door het tijdschrift *Lumière* en figuren als Joris Minne en Henri van Straten. De fakkel werd doorgegeven. Een van de figuren die reeds in de jaren '30 op de voorgrond begon te treden om na de Tweede Wereldoorlog zich te ontplooien tot een meester met internationale standing was Frans Dille.

Deze prodigieuze tekenaar, deze virtuoos met etsstift en droge naald bereikt dit jaar de kaap van de zeventig – alhoewel niemand hem dit zou toegeven en hij nog immer met het enthousiasme (en de fysische kracht) van de jeugd verder werkt en nieuwe banen zoekt.

Het feit blijft niettemin bestaan dat Frans Dille zeventig wordt. De Stad Antwerpen achtte het zich dan ook een eer en een genoegen de kunstenaar ter dezer gelegenheid te huldigen, en wel met een academische zitting in het Museum Plantin-Moretus en met een tentoonstelling van zijn oeuvre in het Stedelijke Prentenkabinet.

Het Stedelijk Prentenkabinet had eventueel met werk uit eigen verzameling een retrospectieve kunnen brengen, maar - ter zake gepolst - toonde de kunstenaar met de spontane geestdrift die hem steeds heeft gekenmerkt, zich bereid een overzicht te bieden van het werk dat hij in de jongste jaren heeft gewrocht; werk dat praktisch nog niet werd voorgesteld aan het groot publiek, dan ook ongetwijfeld sterke interesse zal wekken, en Frans Dille zal tonen zoals hij steeds is geweest : een groot, zich zelf steeds vernieuwend kunstenaar.

Frans Dille, namens de Stad Antwerpen onze beste dank voor hetgeen U voor Vlaanderen en de Vlaamse kunst heeft gedaan, hartelijk gefeliciteerd met uw verjaardag, en nog tal van vruchtbare jaren !

Leona DETIEGE,
Schepen voor Cultuur,
Volkvertegenwoordiger

Metamorfoze IV (9 x 7), 1971 (cat. nr. 92), kleurets.